

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 18. 3. 2011, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Drašíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu **předsedy Okresního soudu Plzeň – jih**, se sídlem Plzeň, Edvarda Beneše 1, proti **JUDr. D. R.**, soudkyni Okresního soudu Plzeň – jih, zastoupené JUDr. Ing. Miroslavem Silovským, advokátem se sídlem Plzeň, Karlova 5,

t a k t o :

I.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

JUDr. D. R.,
soudkyně Okresního soudu v Plzni – jih,

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

výslech svědkyně L. S., pracovnice České spořitelny a.s. při hlavním líčení dne 22. 3. 2010 ve věci 2 T 30/2008 Okresního soudu Plzeň – jih nevedla řádným a důstojným způsobem, nutila svědkyni nepřiměřeným arogantním způsobem k výpovědi, např. podsouváním mylné role státního zástupce v trestním řízení před soudem nebo pohrůzkami pořádkovou pokutou,

protože skutek není kárným proviněním.

II.

Podle § 19 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a exekutorů, se přiznává JUDr. D. R., soudkyni Okresního soudu Plzeň – jih náhrada nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením v celkové výši 11 861 Kč. Tuto částku je povinna zaplatit Česká republika - Okresní soud Plzeň – jih k rukám zástupce kárně obviněné JUDr. Ing. Miroslava Silovského, advokáta se sídlem Plzeň, Karlova 5, do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel – předseda Okresního soudu Plzeň – jih podal dne 20. 9. 2010 návrh na kárné řízení proti soudkyni Okresního soudu Plzeň – jih JUDr. D. R. v němž jí vytýká, že ve věci 2 T 30/2008 při hlavním líčení dne 22. 3. 2010 nevedla výslech svědkyně L. S., pracovnice České spořitelny a.s., která nebyla zproštěna mlčenlivosti podle zákona č. 21/1992 Sb., řádným a důstojným způsobem. Způsob vedení výslechu ze strany soudkyně byl zcela nevhodný a snižující vážnost, důstojnost, důvěru a profesionalitu soudcovského stavu. Skutečnost, že soudkyně donucovala nepřiměřeným způsobem svědkyni k výpovědi, např. podsouváním mylné role státního zástupce v trestním řízení před soudem nebo pohrůzkami pořádkovou pokutou, nelze akceptovat. Kárně obviněná soudkyně Nelze pominout ani nátlak na svědkyni ohledně role JUDr. Z. a arogantní verbální projev soudkyně. Její jednání vyvolalo zcela negativní zkušenost svědkyně, která po výslechu hodnotila svůj psychický stav jako narušený. Dne 27. 4. 2010 obdržela navrhovatelka stížnost na chování JUDr. R. Na základě jejího prošetření a na základě obsahu protokolu o hlavním líčení, zvukového záznamu a vyjádření soudkyně JUDr. Z. byla shledána důvodnou. Navrhovatel navrhl jako důkaz stížnostní spis 18 St 5/2010, trestní spis 2 T 30/2008, vyjádření JUDr. H. Z. ve spisu 18 St 5/2010, zvukový záznam – časová stopa 02:06:16 ve spisu 18 St 5/2010, doslovný přepis protokolu o hlavním líčení, vyjádření JUDr. R. ke stížnosti svědkyně, spisy 18 Spr 381/2010 a 18 Spr 673/2010. V průběhu kárného řízení navrhovatel upřesnil, že návrhem je kárně obviněné soudkyni vytýkáno nevhodné chování při výslechu svědkyně, nikoliv to, že nevyžádala zproštění mlčenlivosti svědkyně podle zákona č. 21/1992 Sb. Podle návrhu kárně obviněná soudkyně porušila povinnosti uložené v § 80 odst. 1 (zákona č. 6/2002 Sb.) a proto navrhovatel navrhl, aby kárný soud po provedeném dokazování uložil kárně obviněné kárné opatření

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona (zákona č. 6/2002 Sb.), a to snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

Kárně obviněná soudkyně se k návrhu písemně vyjádřila dne 22. 1. 2011. Je přesvědčena, že při výsledku svědkyně L. S., pracovnice České spořitelny a.s. nepochybila, když nepožádala Českou spořitelnu a.s. o zproštění mlčenlivosti svědkyně podle zákona č. 21/1992 Sb., neboť nebylo jejím úmyslem ji vyslýchat k věcem, které jsou předmětem bankovního tajemství. Cílem jejího výsledku bylo získat informace, které byly známy již z přípravného řízení. Její výslech byl zaměřen k objasnění obvyklého postupu při podání žádosti o bankovní úvěr, to je jaké doklady musí klient předložit. Postupovala v podstatě tak, jak jí uložil odvolací soud – Krajský soud v Plzni v usnesení ze dne 1. 2. 2010, sp. zn. 8 To 30/2010. Svědkyně byla vyslýchána ke stejným skutečnostem, k jakým podala vysvětlení v přípravném řízení podle § 158 odst. 5 tr. řádu. Svědkyně byla řádně poučena a upozorněna na možnost uložení pořádkové pokuty. Kárný návrh byl, podle přesvědčení kárně obviněné soudkyně, podán účelově s cílem ji poškodit a to v době, kdy se rozváděla se svým manželem. Nadřízený svědkyně S. je kamarádem bývalého manžela kárně obviněné soudkyně a ředitel České spořitelny Plzeň je bývalým spolužákem bývalé předsedkyně Okresního soudu Plzeň – jih, která podala návrh na kárné řízení. Dále kárně obviněná měla za to, že také kolegyně JUDr. H. Z. působící na civilním úseku nevhodně zasahovala do způsobu vedení trestního řízení svými radami svědkyni S. a proto se svědkyně na tuto skutečnost dotázala u hlavního líčení. Způsob výsledku svědkyně byl veden řádně a není dostatečně relevantní pro podání kárné žaloby a uložení kárného opatření. Kárně obviněná navrhla postup podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Kárný senát zjistil z obsahu spisu Okresního soudu Plzeň – jih sp. zn. 2 T 30/2008, že je v něm založen úřední záznam o vytěžení osoby k podanému vysvětlení policejnímu orgánu podle § 158 odst. 5 tr. řádu ze dne 14.9.2007 vyhotovený Policií České republiky Plzeň – jih pod č. j. ORPJ-825/TČ-81-2007, přičemž touto osobou byla L. S.

Dále v usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 2. 2010 č. j. 8 To 30/2010 - 336, kterým byl částečně zrušen rozsudek Okresního soudu Plzeň – jih ze dne 22. 7. 2009 č. j. 2 T 30/2008 - 294, je uvedeno, že „pokud byli v přípravném řízení vytěžení svědci, pak všichni toliko na úřední záznam dle § 158 odst. 5 trestního řádu a zde uvedené údaje jsou v podstatě v řízení před soudem nepoužitelné“, dále pak, že „... s ohledem na ve spise založené protokoly o vytěžení svědků na úřední záznam podle § 158 odst. 5 trestního řádu..., okresní soud zváží výslech i dalších svědků.“

Z protokolu o hlavním líčení ze dne 22. 3. 2010 na č. l. 380 kárný senát zjistil, že obsahuje výpověď svědkyně L. S. Z obsahu protokolu o její výpovědi nevyplývají žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly jednání kárně obviněné soudkyně ke svědkyni, jak je tvrzeno v návrhu. Protože průběh hlavního líčení byl zvukově zaznamenán, provedl kárný senát důkaz zvukovým záznamem – časová stopa 02:06:16 ze spisu 18 St 5/2010, a doslovným přepisem protokolu o hlavním líčení založeným rovněž v uvedeném spisu, zhotoveným dne 20. 9. 2010 R. Š. Přepis protokolu je skutečně doslovný s výjimkou jednoho slova, když v přepisu je uvedeno slovo „náhodné“ a ze zvukového záznamu vyplývá slovo „návodné“ (otázky). Ani z doslovného přepisu zvukového záznamu výsledku svědkyně S. nevyplývají skutečnosti tvrzené v návrhu. Svědkyně byla poučena, byla dotázána, zda byla v roce 2007 zaměstnaná, kde a v jaké pozici, na to odpověděla, že u

Státní spořitelny při práci pro hypotéky, přičemž k náplni své práce se odmítla vyjádřit s odkazem na povinnost mlčenlivosti, pouze upřesnila, že zpracovává úvěry. Byla soudkyní dotázána na osoby, o nichž se vyjadřovala v přípravném řízení, přičemž k jedné z nich se vyjádřila, že ji zná z pracovního vztahu, k druhé osobě se vyjádřila, že ji nezná. K dalším otázkám se odmítala vyjádřit, byla poučena, že jí může být uložena pokuta. Svědkyně připustila, že před svou výpovědí u hlavního líčení projednávala svou eventuální výpověď s JUDr. Z. (soudkyní Okresního soudu Plzeň – jih), kterou zná z pracovního vztahu. Úloha státního zástupce v průběhu hlavního líčení nebyla kárně obviněnou soudkyní vysvětlena tak, že by mohl důvodně vníknout dojem zastrašování svědkyně. Výslech svědkyně byl ukončen, aniž by jí soud uložil pokutu. Ze zvukového záznamu nevyplývá, že by kárně obviněná soudkyně jednala se svědkyní arogantně, nebo jízlivě, nebo na ni zvyšovala hlas. Přepis části zvukového záznamu o hlavním líčení ze dne 22. 3. 2010 o výsledku svědkyně S. je součástí tohoto spisu.

Podle § 80 zákona č. 6/2002 Sb., odst. 1 soudce a přisedící je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, odst. 2 v zájmu záruk nezávislosti a nestrannosti výkonu soudcovské funkce soudce zejména písm. b) je povinen chovat se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, písm. f) dbá svým chováním o to, aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybňována.

Navrhovatel v návrhu tvrdí, že kárně obviněná soudkyně výše uvedená ustanovení svým způsobem výsledku svědkyně S. porušila a to tak závažným způsobem, že naplnila skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Svá tvrzení v návrhu však navrhovatel neprokázal. Z provedených důkazů má kárný senát naopak prokázáno, že kárně obviněná soudkyně nevedla výslech svědkyně S. v rozporu s povinnostmi jí uloženými trestním řádem a výše citovanými ustanoveními zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Tento závěr učinil kárný senát na základě znalosti každého slova, které bylo v průběhu výsledku svědkyně S. vyřčeno ať kárně obviněnou soudkyní, nebo svědkyní S., respektive i státním zástupcem, neboť zvukový záznam je zcela zřetelný a vyplývá z něho i jakým způsobem kárně obviněná svědkyně vedla, jak kladla otázky a jakým tónem. Kárný senát proto kárně obviněnou soudkyni zprostil podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že výslech svědkyně L. S., pracovnice České spořitelny a.s. při hlavním líčení dne 22. 3. 2010 ve věci 2 T 30/2008 Okresního soudu Plzeň – jih nevedla řádným a důstojným způsobem, nutila svědkyni nepřiměřeným arogantním způsobem k výpovědi, např. podsouváním mylné role státního zástupce v trestním řízení před soudem nebo pohrůzkami pořádkovou pokutou, protože skutek není kárným proviněním.

Podle § 19 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a exekutorů, se přiznává JUDr. D. R., soudkyni Okresního soudu Plzeň – jih náhrada nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením v celkové výši 11 861 Kč. Tarifní hodnotu lze v kárném řízení určit obtížně a proto je možné postupovat podle § 9 odst. 1 advokátního tarifu, podle něhož nelze-li hodnotu věci nebo práva vyjádřit v penězích nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými potížemi, považuje se za tarifní hodnotu částka 5000 Kč. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z této tarifní

hodnoty činí 1000 Kč (§ 7 advokátního tarifu). Náklady kárně obviněné soudkyně sestávají z odměny za právní zastoupení za dva úkony po 1000 Kč, jednak za převzetí a přípravu zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a/ vyhl. č. 77/1996 Sb.) a jednak za účast u ústního jednání dne 18. 3. 2011 (§ 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) a dále 2x režijní paušál (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Dále jí náleží náhrada za promeškaný čas podle § 14 advokátního tarifu (8 hodin, to je 16 x 100 Kč). Celkem tedy 4200 Kč, k tomu 20 % DPH, neboť zástupce kárně obviněné soudkyně je podle § 94 odst. 18 zákona č. 235/2004 Sb., plátcem daně z přidané hodnoty od 15. 4. 2010, což celkem představuje částku 5040 Kč. Oproti požadované částce (13 440 Kč) a přiznané částce je rozdíl v tom, že v daném řízení nelze postupovat podle vyhlášky č. 484/2000 Sb., ale je třeba postupovat podle vyhl. č. 177/1996 Sb.

Dále byly zástupcem kárně obviněné soudkyně účtovány náklady související s cestou k ústnímu jednání dne 18. 3. 2011 ve výši 6821 Kč. Zástupce kárně obviněné k cestě použil osobní automobil, přičemž předložil fotokopii technického průkazu, z níž vyplývá, že automobil registrační značky 1P50007 jezdí na palivo BA 98 B a má průměrnou spotřebu 11,86 litrů na 100 km. Z Plzně do Brna a zpět ujel 2x 295 km, celkem 590 km. Částku celkem 11 861 Kč je povinna zaplatit Česká republika - Okresní soud Plzeň – jih k rukám zástupce kárně obviněné JUDr. Ing. Miroslava Silovského, advokáta se sídlem Plzeň, Karlova 5, do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Podle § 19 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jestliže senát kárně obviněného zprostil podle odstavce 2, má kárně obviněný nárok vůči státu na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Pokud jde o to, která organizační složka státu má náhradu nákladů hradit, považuje kárný senát v této věci v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2011, č.j. 12 Ksz 4/2010 - 141) za jediné možné, aby tyto náklady hradila ta organizační složka státu, jejíž vedoucí jako orgán k tomu povolaný, podal návrh na kárné řízení.

Těmto závěrům odpovídá výrok o náhradě nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 18. března 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu
pro řízení ve věcech soudců